

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 54 stemmer (KF, V, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grønli.)) mod 14 (FP); 52 (S og SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af renter af forbrugslån. (Ingen kartoffelskat for 1987).

Af Glistrup (FP) m.fl.

(Fremsat 25/10 88. Første behandling 1/11 88. Betænkning 25/11 88. Anden behandling 29/11 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Efterårets skæbneafstemning står nu for døren. Det er sådan, at de, der endnu måtte overveje at stemme rødt ved denne afstemning, skal tænke sig meget, meget godt om i de minutter, der endnu er tilbage, før afstemningen skal finde sted. Det, der sker, er, at de pågældende vil medvirke til den afgørende knusning af tusinder af danske familiers økonomiske grundlag og tilværelse, og at det vil være nogle af dem, der står aller-allerstværest i dette samfund, og som virkelig er kørt grundigt ned. Det er det, man går ind for, hvis man stemmer imod det foreliggende forslag.

Man kan selvfølgelig spørge, om der så ikke er noget, der taler for at stemme imod forslaget? Det er der da; der er afgjort det, der taler for at stemme imod forslaget, at det bliver meget, meget lettere at være redaktør og journalist ved B.T. og Ekstra Bladet i hele januar måned. De aviser kommer simpelt hen til at skrive sig

selv med alle de urimeligheder og vilkårligheder, som man kan opregne.

Men ellers er den eneste grund til, at kartoffelskatten for 1987 har fået det indhold, som den nu har, en, skal vi sige ikke alt for pyntelig studehandeludvikling inden for det christiansborgske liv, når det er allerværst, og så er det slemt. Det starter med den berømmelige parlamentariske kortslutning, som Mogens Hyllested beskriver så udførligt i dag i dagbladet Børsen, og som jeg havde lejlighed til at være inde på under ordførertalen om arbejdsgiverafgifterne ved førstebehandlingen i går. Derefter kommer der et besynderligt flertal, som vedtager loven i oktober 1986. Da alle indser, at dette er fuldstændig vildt og vanvittigt, får man indgået et forlig, som først og fremmest handler om noget helt andet, nemlig om kartoffelskatten, som skal opkræves i 1990 og fremover, men ikke så meget om det emne, vi nu skal stemme om.

Alle er enige om – det har man vist ved at vedtage den lov, der skal gælde fra og med indkomståret 1988, og det er for 98 pct.s vedkommende de skatteydere, der nu skal udsættes for disse efter omstændighederne kæmpestore opkrævninger – at det er noget, som man finder er urimeligt og forkert og forfejlet, fordi det kun skal gælde for dette ene år.

Alle er enige om, at det samfundsøkonomisk ikke kan spille nogen som helst rolle, at staten, som dette forslag kommer til at gå på, hvis nu redningskranen forkastes af Folketinget her ved, at man stemmer rødt ved den kommende afstemning, får – bevares – 10 mio. kr. i kassen, men skal afholde 25 mio. kr. til administration og bureaukrati og usikkerhed.

Alle er enige om, at skatteministeren bliver nødt til, når han nu skal udsende opkrævninger – stadig væk hvis forslaget her bliver forkastet – at udsende opkrævninger, hvor han faktisk undskyldende skriver på en trykt formular: Det er forkert, det, jeg kræver op her, men jeg kan ikke finde ud af lovgivningen, så nu beder jeg borgerne om at hjælpe mig med at se, om de ikke kan finde ud af, om lovgivningen er det ene eller det andet.

Det er ud fra alle synspunkter aldeles vildt. At fejle er menneskeligt, men de, der efter 2 år og 1½ måneders debat om dette vigtige område stadig fremturer i fejltagelsen ved at stemme rødt ved denne afstemning, vil bestemt ikke